

opusdei.org

"De lama zei me dat ik elke dag naar de Mis moest gaan"

Raquel Escudier, een moeder van twee kinderen uit San Fernando (Spanje), zocht rust en evenwicht. Haar leven nam een dramatische wending toen een boeddhistische lama haar vertelde dat ze elke dag naar de Mis moest gaan.

21-6-2023

Raquel Escudier komt uit San Fernando (Cádiz, Spanje). Ze is

getrouwd en heeft twee kinderen. Haar leven nam een dramatische wending op de dag dat een lama (een boeddhistische spirituele meester) haar vertelde dat ze elke dag naar de Mis moest gaan...

Raquel had het gevoel dat hij haar verhaal, dat begon toen ze een weinig actieve studente was met slechte cijfers, verkeerd had begrepen. Haar ouders waren bezorgd en besloten haar naar een kostschool te sturen, waar ze de zes vakken waarvoor ze eerder gezakt was opnieuw volgde. Haar ouders dachten dat een nieuwe school haar zou helpen om haar cijfers op peil te krijgen en stuurden haar naar Grazalema.

Vier jaar boeddhisme

Maar ze was gewaarschuwd: "Wees voorzichtig; het is een Opus Dei school." Raquel bracht de rest van haar tijd op school door waarbij ze "

alles wat met Opus Dei te maken had vermeed."

Daar ontmoette ze haar toekomstige man en enige tijd later trouwden ze en kregen ze twee kinderen. Ze was gelukkig maar, in haar eigen woorden, "rusteloos" en ze ging in op de uitnodiging van een vriend om yogalessen te volgen, in de hoop balans en rust te vinden.

Raquel genoot van yoga en de docent liet haar kennis maken met het boeddhisme. Ze begon te mediteren en sessies met lama's bij te wonen.

"Een tijd lang was ik heel gelukkig", zegt Raquel als ze terugdenkt aan de vier jaar die ze als boeddhist doorbracht. "Ik voelde me in balans en alles leek vloeiend te verlopen."

Maar plotseling verdween haar gevoel van vrede en kwam haar eerdere rusteloosheid in volle hevigheid terug.

Yoga en de Mis, maar geen gevoelens

Raquel kreeg het gevoel dat er iemand – een of andere aanwezigheid – voor haar stond en een hand uitstak. Ze voelde zich ongemakkelijk en sprak erover met een lama, die ze ook vertelde dat ze niet praktiserend was, maar zichzelf als katholiek beschouwde.

Het antwoord van de lama verraste haar: "Je moet naar de Mis gaan." Raquel probeerde uit te leggen dat ze vrede had gevonden in het boeddhisme, maar hij hield voet bij stuk: "Je zou elke dag naar de Mis moeten gaan."

Raquel begon elke dag naar de Mis te gaan, waarbij ze de achterste kerkbank in kroop. Ze ging ook door met het beoefenen van yoga en ze was erg in de war. "De lama begreep me niet en de 'man aan het Kruis' begreep me ook niet. Ik hoopte altijd

iets te voelen, want het hele punt van het boeddhisme is om te voelen."

Nog een verrassende suggestie

Rond die tijd begon haar dochter catechismuslessen te volgen om zich voor te bereiden op haar Eerste Communie, en voordat het meisje haar eerste biecht deed, gingen haar ouders naar het sacrament. Raquel vertelde de priester dat ze aan het biechten was omdat ze dacht dat het juist was om te doen, maar dat ze eigenlijk een boeddhist was.

Vriendelijk nodigde de priester haar uit om haar verhaal met hem te delen. Aan het eind vroeg hij: "Is het ooit bij je opgekomen dat dit van God zou kunnen komen?"

Raquel bleef naar de Mis gaan zonder het te begrijpen, maar uiteindelijk begon ze minder op haar hoede te zijn. "Toen realiseerde ik me wie die hand naar me uitstak... Het

was Christus. Hij wilde dat ik hem volgde en ik verzette me."

Raquel begon meer over het geloof te leren door de vorming die haar dochter kreeg. "Ik had dit zo vaak vermeden en opeens leek het mijn roeping te zijn."

Haar man heeft de hele reis aan haar zijde gestaan. Raquel leeft nu haar roeping als surnumeraire van het Opus Dei en zegt dat alles uiteindelijk toch goed gekomen is.

"Het mooiste voor mij is te denken dat Hij het was die naar mij toe kwam," zegt ze.